

ragraph virkelig eksisterer, og at det er i Henhold til den, at Summen voteres. Derfor troer jeg ikke, at den Anstuelse, som den ærede Landstingsmand gjorde gjældende, kunde holde Stik. Han yttrede ogsaa, at man ikke var gaaet den Vej, jeg havde antydet, nemlig først at trække de 703 Rd. fra og saa lægge de 300 Rd. til, men at det var efter et Skjøn, at man var kommen til Summen. Denne Betragtning af Forholdet antager jeg ogsaa at være gjendreven ved den Maade, hvorpaa Voteringen har fundet Sted i Folkethinget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Saa, det er paa ingen Maade min Mening, at man skulde sætte op og ned og gjøre Forandringer efter sit Hoved og kalde det en Fortolkning, det er kun den virkelige Fortolkning af Loven, hvorefter Noget kan finde Sted. Jeg har megen Agtelse for den ærede Rigsdagsmand, hvis Ord den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, anførte; men jeg vil oprigtig tilstaae, at jeg ikke vilde kunne udholde Livet, dersom alt det skulde gjøres til constitutionelle Strids spørgsmål, som han gjør dertil. Man vil ofte kunne finde, at det er meget ubetydelige Sager, hvori han seer overordentlig store constitutionelle Spørgsmaal, og jeg troer ikke, at der kan være Anledning til at slynge „Victoria“ over, at der er afgjort et stort constitutionelt Strids spørgsmål til Fordeel for det ene Thing. — Jeg vil bede den ærede Landstingsmand at see efter under Seminariefonden, Udgift Nr. 3, der vil han finde opført: „Andre faste Honorarer 870 Rd.“ Hvis han nu vil see efter i Loven af 12te Januar 1858, § 31, saa vil han finde, at til Honorarer er der kun opført indtil 800 Rd. Der er altsaa nu opført 70 Rd. mere til Honorarer. I Loven af 12te Marts 1858, § 32, staaer der endvidere: „Til Betjente og Gangfener bevilges for alle Skoleseminarier en samlet Sum af 416 Rd. osv.“ Nu er der opført til Betjente og Gangfener 538 Rd. Det er altsaa ikke første Gang, at dette store constitutionelle Strids spørgsmål bliver afgjort; men disse smaae runde Summer har man forøget noget. Naar nu polytechniske Lærestiftelser undergaaer en saadan ikke-

ubetydelig Forandring derved, at hele Indretningen med Værkstederne bliver hævet, og den Mand, hvis Navn er nævnet her i Paragraffen, gaaer af, saa maa man virkelig deri ikke see et stort og vigtigt constitutionelt Strids spørgsmål, men en Ting, hvorom der kan være forskellige Meninger. Jeg mener, at det er rigtigt, at det bliver staaende. Jeg tilstaaer, at jeg er meget imod, at Summer, som ere stillede til Administrationens Disposition, blive nedsatte; derimod kan jeg ikke have Noget imod, at i et Par Tilfælde som her de runde Summer, som ere stillede til Administrationens Disposition, blive noget forøgede. Jeg finder, at man godt kan lade det blive staaende, og jeg anseer det for meget urigtigt, om man nu for den Sags Skyld skulde jende Loven tilbage til Folkethinget, saameget mere, som der dog er en vigtig Grund for den af Folkethinget brugte Fortolkning.

Andræ:

Det lykkedes mig ikke ved hvad der blev anført at danne mig en fuldstændig klar Forestilling om, hvori det Farlige skulde ligge ved at lade denne Bestemmelse blive staaende. Der blev vel yttrret, at efter de faldne Ytringer i det andet Thing skulde der være udtalt, at nu var et vigtigt constitutionelt Princip frelst. Jeg kjender ikke Forhandlingerne i det andet Thing saa nøje, at jeg kan see, hvori dette constitutionelle Princip bestaaer. Det kan umuligt være heldigt, at man igjennem Finantsloven i Folkethinget kan rokke ved Sagelove og sætte op og ned efter Skjøn. Men lykkeligtvis er netop ogsaa det nærværende Tilfælde ikke af en saadan Beskaffenhed. Det blev af den ærede Landstingsmand anført, at der i Finantsloven selv skulde være Noget, der viste, at det ikke forholdt sig, som jeg anførte, at man ved Skjøn havde suppleret en Sum, idet der staaer under polytechnisk Lærestiftelse: „Bønninger efter § 15;“ men jeg skal gjøre opmærksom paa, som ogsaa den høitærede Minister viste, at det ikke gaaer an i den Grad at være nøieregnende, saaledes at ville veie ethvert Comma og enhver Tøddel i Finantsloven. Udtrykkene bruges ofte der med en vis Lethed i Affattelsen, som een Gang for alle er staaet fast som den Maade, hvor-